

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

PRÆMIO GAISFORDIANO DONATA.

AUCTORE

GUL. WALLACE,

E COLL. BALL.

14

'Ιστορίης ἀπόδεξις ήδε, ἀς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνφ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστὰ, τὰ μὲν 'Ίβηρσι τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα ἀκλεᾶ γένηται, τά τε ἄλλα καὶ δι' ἡν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

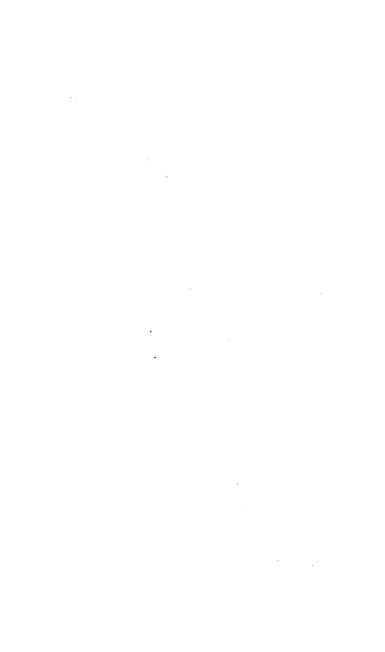

Dxonii:

T. ET G. SHRIMPTON.

1867.

NIKH.

Μετά δη του πρώτου ἐπ' ηλίου δυσμάς καὶ ύστερον 'Αμερικὴν οὐνομαζομένην χώρην στόλον απικόμενον, εγένετο έπι Μεσσικούς Κορτησίου έλασις άκμαζόντων γὰρ τῶν Ἰβήρων πρηγμάτων καὶ ώρμημένων πάντων ἐπὶ ναυτιλίην τε καὶ γῆς ζήτησιν, ἀπέπλωσαν οί τε άλλοι καὶ δὴ καὶ Κορτήσιος ἐπαερθεὶς λόγοισι τοὺς ἀπηγέοντο οἱ τὰ έπέκεινα τοῦ 'Ωκεανοῦ θεησάμενοι' τάχα δ' ἄν αὐτὸς ἀσχάλλοι τῆ κατ' οἶκον ἀεργίη ἡν "Ιβηρ μὲν γένος, συνοικιστής δε της Κούβης. ταύτης δ' ων της νήσου ὕπαρχος, ἐπιθυμήσας γην ἄλλην βασιλέϊ προσκτήσασθαί καί τι καὶ αὐτὸς κερδήσαι, τοῦτο μέν συνέλεξα χείρα μεγάλην, τοῦτο δὲ Κορτήσιον απέδεξε του στόλου στρατηγον, δόκιμον εόντα δμοια τῶ μάλιστα· οὖτος μέν νυν ἐπὶ τὴν ἤπειρον *ἐξέπλωσε*.

'Ως δέ φασι οι λόγιοι, ην η 'Αμερικη το πρώτον 'Ατλαντίς καλευμένη νησος προ τών 'Ηρακλείων στηλέων κειμένη μαλιστά κη ή δη φαίνεται πολλών τε άλλων κρατέουσα νήσων και της ηπείρου μερέων μέχρι τε Αιγύπτου και Τυρσηνίης. οιά τε δὲ λᾶξις Ποσειδέωνος ἐοῦσα πάντα ἀφθόνως παρείχε τὰ ἐκ γης ἐκφόρια προς χρησιν και ήδονην ταύτη δή ἔχθρη προς τοὺς ἐν Εὐρώπη οἰκημένους μεγάλη συνειστήκεε, συμβαλόντων δὲ οι νησιώται πολλάκις μὲν ἐνίκων, τέλος δὲ προς 'Αθηναίους μεγάλως προσέπταισαν' μετὰ δὲ ταῦτα σεισμών τε γενομένων ἔξαισίων και κατακλυσμών, συνέξη νυκτὸς μιης τὴν 'Ατλαντίδα κατὰ τῆς θαλάσση δῦσαν ἀφανισθηναι' ταῦτα μὲν λέγουσι μυθος δῦσαν ἀφανισθηναι' ταῦτα μὲν λέγουσι μυθος

γέοντες, τεκμηρίφ δὲ χρέωνται ὡς καταδυσάσης τῆς νήσου κάρτα ἄπορον ἐγένετο τὸ ἐκεῖ πέλαγος.

Μεσσικής μέν νυν φύσις τής χώρης έστὶ τοιήδε έστι δὲ Μεσσική οὔνομα γῆς τὴν τὸ πάλαι οἴκεον Αστέκοι, τοῖσι δη ἐκλήθη τοῦτο τὸ πεδίον Αναχύακα. ταύτης μέν νυν πολλαί τε καὶ άλλοῖαι αί ώραι, έχει δε εν εωυτή πάντα ὅσα ἐκφέρουσι χῶραι πολλον άλλήλων κεχωρισμέναι, ώστε πασέων τών ήμεις ίδμεν αυταρκεστάτη εικότως αν κληθείη. έστι γὰρ κατάγοντι ή φύσις τῆς γῆς εὔκαρπος καὶ άπονητότατα παρέχουσα ἄ τινα ἐκ τοῦ θερμοῦ αὐξάνεται ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ἰόντι ἄναντές τε τὸ χώριον καὶ ἴδησι παντοίησι συνηρεφές, τῆ που ψυχρότερον ήδη γίνεται καὶ δὴ καὶ μάλα τερπνον πρηϋνομένου τοῦ θέρευς έστι δὲ ιδέσθαι ώς ἐν χώρη κεχαραδρωμένη άμα μεν δρῦς καὶ δένδρεα ύψηλα και Δήμητρος καρπον, αμα δε άνθεα ποικιλώτατα ή δε κάτω, ἄπεδος ἐοῦσα καὶ ἐνίοτε αὐχμώδης, φοίνικας ἐκφέρει ἀρτοφόρους, ἐκ τῶν σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιεῦνται. ἔπειτα ὑπερβας τα ύψηλότατα των ουρέων, ένθα κάρτα ψύχεται, ήξεις ές κοίλην χώρην τη δε αὐτη έωυτης μακροτάτη έστὶ, στάδιοί εἰσι μάλιστα τετρακόσιοι καὶ ἐξήκοντα· ἡ δὲ γῆ πολλῷ ἄμεινον ἦν ώς μὲν έμοι δοκέειν, τὸ πρίν ἐκφέρουσα τοὺς καρποὺς ή τὰ νῦν οἱ γὰρ "Ιβηρες, τῆς χώρης κρατήσαντες, έμνήσθησάν κως της πατρίδος, ψιλης δευδρέων ἐούσης, καὶ ἢν γὰρ ἐν ἠδονἢ σφι καὶ τὰ φλαῦρα της Ίβηρίης, πάντα δένδρεα τὰ ἐν τῷ πεδίω κατέταμνον τούς τε βασιληίους παραδείσους πρός δέ, τας λίμνας έξήραναν αι τὸ πάλαι τὰς ἀρούρας ἄρδεσκον.

Πέφυκε μέν νυν ή χώρη αυτη ουτω οίκεον δε ξθνεα πολλά έξ ἀνέμου βορέω έξαναστάντα· αὐτοὶ γὰρ οὐδὲν ἔχουσι περὶ ἐωυτῶν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἰ μὴ ὅσον οὐναμάζοντες ᾿Αστλάνην τινὰ ἐν ἡ κατοικημένοι ἤσαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν· καὶ ἐπ ἐμεῦ μετεξέτεροι λέγουσι ὑπάρχειν ἐν τἢ ἄνω τῆς Μεσσικής πόλιας έρήμους, καί δή και οίκος έστι έκείνους τὸ πρὶν νέμεσθαι τὰ προσώτατα τῆς 'Ασίης, προβαίνοντας δὲ ἐς τὴν Αμερικὴν ἀπικέσθαι ταύτην δε ό λόγος αίρεει το πρώτον ερήμον είναι, καὶ θηρίων μούνων πληρέα καὶ αὐτὸς ὁμολογέω, σαφέως είδως πολλά παραπλήσια έόντα τούτοισι καὶ τοῖσι ἐν ᾿Ασίη οἰκημένοισι κατὰ γὰρ τοὺς ἐνιαυτούς λογισμώ χρέωνται οί 'Αστέκοι οὐκ ὧ περ οί "Ελληνες άλλα κύκλους ποιέουσι των ἐτέων, ὁ δὲ κύκλος δύναται έτεα πεντήκοντα καὶ δυό τῶν δὲ κύκλων είσὶ τέσσερα τὰ μέρεα, τῶν ὡς ἐκάστφ αποδέδεκται ζώόν τι έγγεγλυμμένον τετελεσμένου δὲ τοῦ κύκλου νόμοισι χρέωνται κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κατακλασθέντων σφι ἀγαλμάτων, πυρὸς δὲ ἐν οἰκίοισι κατασβεσθέντος, πανταγοῦ ταραγὴ γίνεται, ὡς ἐπιγενησομένης τοῦ παντός τελευτής εὖτ' αν δέ σφι κοπτομένοισι ή τελευταίη ήμέρη γένηται, καὶ καταφερής ή ὁ ήλιος, τῶν ἱρέων πολλοὶ, δουριάλωτόν τινα εὐγενη ἔχοντες, έξέρχονται ἐπ' οὖρος μέγα οὐ πολὺ πόρρωθεν ένθαῦτα ἀναμείναντες τὰς πληϊάδας ἀνατείλαι, αὐτὸν θύουσί τε καὶ πῦρ ἐκ τριβῆς ποιέοντες κατακαίουσι έκ δὲ τοῦ πυρὸς τούτου πάντα τινὰ χρή τὸ έωυτοῦ ὑπῆψαι, κώμοισι καὶ χόροισι χρεώμενον καὶ ἐν θαλίησι ἐόντα· οὕτω μέν νυν ἔτεϊ ἐκάστφ ζώον γίνεται ίδιον οίδα δὲ καὶ αὐτὸς ἄλλα τε ἔθνεα καὶ τοὺς Σκύθας παραπλησίοισι νόμοισι χρεωμένους λέγουσι δ' ἄνδρες ἔμποροι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες ἄλλω δὲ τέω ώς εἴσι κη οἰκημένοι ἄνθρωποί τινες, περικεκληϊμένοι οὔρεσι παντόθεν, ἐν τοίσι ἔτι σώζεται ή γλώσσα καὶ τὰ ἱρὰ τά τῶν προγεγενημένων.

Πρώτοι μέν νυν έκ βορέεω κατέβαινον Τολτέκοι έκ πλέονος χρόνου οὐδαμώς ἀσφαλέως οἰκημένου ὑπὸ δὲ τούτων ἐδεδμήατο οἰκήματά τε ἄλλα, ἐν δ δὴ Τούλη ἐπεπόλιστο, ἔνθα βασιλεύς δίαιτ ἐποιέετο εἰ δὲ εἰρωτψης οί τινες εἴησαν οὶ

οἰκήματα τάδε ποιήσαντες, δεικυὺς δὴ πρὸς τείχεα ὑπὸ χρόνου τὸ πλέον ἤδη κείμενα, μάθοις ἄν Τολτέκους γενέσθαι τοὺς ταῦτα ἐργασμένους ὅκως δὲ ἀρχιτέκτονα σημανέειν ἐθέλοι τις, Τολτέκον φὰς λέγοι ὰν. Πόλιες γῶν Κωπάνη καὶ Μίτλα καὶ Παλένκη ἔτι ἐπ' ἐμεῦ περιῆσαν, πυραμίδων τε πολλῶν ἐνουσέων καὶ κολοσσῶν μεγαλῶν σὺν τύποισι ἐγγεγλυμμένοισι τὸ δὲ σχῆμα τὴς κεφαλῆς τῆσι εἰκόσι ταύτησι πολλὸν ἀπηλλαγμένον ἐστί τοῦ παρ' ἡμῖν τῶν δὲ βασιληίων τὰ προπύλαια τύποισι ἐσκεύαδαται ἀξίοισι λόγου ἡ δὲ τῶν πυραμίδων κατάστασις ἤδε γῆς πολλῆς ὕψου ἐκκεχωσμένης ἐν τῷ ἄνω ἔπεστι οἰκήματα ἵρα οἱ δ' ὧν Τολτέκοι ἐξίτηλοι ἐγένοντο, ὅτεω δὲ τρόπω οὐχ ἔχω εἰπεῖν, ἀλλὰ λέγεται ὡς λοιμῷ τε καὶ

λιμώ συστάντες οίχοντο.

Ές δὲ τὴν χώρην ἀνδρῶν ἐρημωθεῖσαν ἐσέβαλλε έθνος ἄγριον, τῶ οὔνομα κεέται Κικιμμέκοι προσκεγωρηκότων δε αὐτοῖσι ἐνίων τῶν πρότερον ένοικεόντων, μάλιστα ές πλήθος αὐξήθησαν έπί δὲ τούτων συνηνείχθη πρηγμα τοιόνδε γενέσθαι. ίκνεῦνται ες βασιλέα ἄνδρες έξ, ίζόμενοι δὲ κατὰ τας βασιληίας ίστίας εδέοντο αμα αὐτοῖσι οἰκεέιν. μοιράν τε τιμεών μετέχοντες και της γης άπολαγόντες οὖτοι δὲ ἢσαν Ακολλυανῶν ἄγγελοι, τοῖσι καὶ ἔστι οὔνομα Τεσκουκανοί αὐτῷ δὲ ἔαδε βουλευσαμένφ ἐκείνους μὲν δεκεσθαὶ, δεξάμενος δὲ γης τε μετέδωκε καὶ τοῖσι τυράννοισι αὐτῶν τὰς έωυτοῦ δύο θυγατέρας έδωκε γημαι. οῦτω μεν οί Κικιμμέκοι ήμερώτεροι γεγονότες, ήρχοντο ές τὸ μάλλον 'Ακολλυανοί καλείσθαι οία δὲ πλήθεϊ. οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν, κατυπέρτεροι τῶ πολέμω ἐγένοντο τῶν περιοικίδων πολίων, αὐτίκα δὲ ἀνά τὰ έδραμον καὶ εὐθηνήθησαν

Ένέμοντο τὴν πρὸς βορεέω ἐπὶ γενεὰς πρίν ἢ τὴν Μεσσικῶνα ὑπὸ Κορτησίου ἡλῶναι, ἔνδεκα ἀνδρῶν, ᾿Αστέκοι· ἐξ ἠθέων δὲ ἀναστάντες πολλὰ ἔτεα καὶ κάρτα ἐπλανέωντο, στασιάζοντες περὶ τῶν θείων

μάλιστα πάντων των ήμεις ίδμεν, τέλος δὲ έξανδραποδίσθησαν ύπὸ Κολλυανών πρὸς δὲ ταῦτα γενομένης Κολλυανοίσι μάχης πρὸς τοὺς πλήσιον, ἐπέι τε έμελλον έσσοῦσθαι, τοὺς Αστέκους παρέκαλεον, οί δε άκοντίοισι χρεώμενοι επικαύτοισι, μαχαίρας τε ἀπὸ λίθου πεποιημένας ἔχοντες, ἄνδρες ἐγένοντο άγαθοι έστι δέ σφι νόμος μαχομένοισι όδε άποτάμνουσι των αντιξόων ώτα ούτοι μεν νικώσι. μετά δε τοιάδε συνέβη γίνεσθαι εώθασι γάρ πάντας τοὺς αν ζωγρήσωσι τῷ θεῷ καταθύειν προάγουσι ων τοίσι προσεκέετο αυτή ή άχαρις τιμή τον ζωγρηθέντα, σκευή πολυτελέϊ κεκοσμημένον, μετά δε επί πέτρης κυκλοτερέος υπτιον διατείναντες, λίθφ τε ὀξέϊ παρασχίσαντες παρὰ τὸ ἀριστερὸν τῶν πλευρῶν ἐξ ὧν αἰρέουσι τὴν καρδίην ἀσπαίρουσαν, έξελόντες δὲ ἔμπροσθε τοῦ ἀγάλματος καταβάλλουσι ουτω μεν ών διαχρέωνται τους αν έλωσι, τον θεον ίλασκόμενοι θεούς μεν τούσδε ίλάσκονται, "Αρεα μέν μάλιστα, έπὶ δὲ Δία τε καὶ 'Απόλλωνα, νομίζοντες αὐτὸν τῆς γῆς εἶναι δημιουργον, μετά δε τούτους του ήερος Δαίμονα τούτους μέν νενομίκασι, ἀγάλματα δὲ καὶ βωμούς νομίζουσι μάλιστα ποιέειν τω "Αρεϊ τούτω έν πόλι πάση ίρον ίδρυται, πεποιημένον ώσπερ αί έν 'Ασσυρίη πυραμίδες, ἀναβαθμῶν τρόπον μεγίστων· έστι δε ώδε πύργος στερεός οἰκοδόμηται, τοῦ τὸ μεν έσω έστι γης χώμα μέγα, το δε έξω έγκλητει λίθος έρυθρὸς ή καὶ πλίνθος, πλέθρου μὲν ώς ἐπὶ παν τὸ μῆκος καὶ τὸ εὖρος, καὶ μέζον καὶ ἔλασσον, έπὶ δὲ τούτω τῷ πύργω ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε καὶ ἔτερος μάλα ἐπὶ τούτω, μέχρι οὖ τεσσέρων ἤ πέντε πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν, δὶ αναβαθμών εν τη γωνίη του πύργου εσέχει, αναβάντι δὲ καὶ τὸν πρῶτον κύκλω περιϊόντι ἔστι κατὰ τωύτὸ ἐς ἄλλον ἀναβηναι, οὕτω δὲ ἐπὶ τὸν τελευταίου, εν ο νηὸς μεν επεστι μέγας, τώγαλμα τοῦ θεοῦ ενιδρυμένον έχων, κατενάντιος δε λίθος κέεται ό ίρος και δύο βωμοί παριστέαται έπι τοίσι οί ίρες πυρ αιεί ανακαίουσι. ταυτα δή τύτε πρησσόντων, είδε γὰρ παρεών ὁ βασιλεύς τῶν Κολλυανῶν, δεινόν τε ποιέυμενος καὶ ἐπιφθονέων τῆ πρήξι έλεξε φας· • Ω μιαιφονώτατοι πάντων, έξιτε την ταγίστην, ποιήσαντες έργα ἀνόσιά τε καὶ ἀνάξια ήμέων γάριν τε ίστε έρντες κακοῦ ἀπαθέες οἱ δὲ έξελθόντες μετά οὐ πολλον χρόνον ές λίμνην μεγάλην ίκνεθνται, ένθα δή στρατοπεδευομένοισί σφι έγένετο τέρας τοιόνδε άχερδον έθηεθντο έκ πέτρης προς λίμνη έστεώσης πεφυκυιαν, επί δε αιετον μέγαν τε καὶ εὐειδέα, δε έν δνυξι δφιν έμαρψε, τὰ πτερά πρός τον ήλιον άναπεπταμένος τουτο οί άνδρες δεκόμενοι εὐθὺς ώρμεάτο πόλιν αὐτοῦ ταύτη κτίσαι ην δε αυτη νησος, περί ην τενάγεα ην, ές δ σταυρούς έν τη λίμνη στήσαντες τη μεγίστη τῶν νήσων πολλὰς ἐλάσσονας ἔζευξαν, τὰς διαστάσιας λίθων στοιβάζοντες καὶ γην χώσαντες. έπὶ τούτοισι δὲ ὑπεστεῶσι ἔδειμαν καλύβας καλαμίνας νήσους δὲ πλωτὰς χειροποιήτους ἐν τῆ λίμνη έφύτευον, ίλυν συμφορήσαντες, έν τησι δη έμπεφυκε ἄνθεά τε καὶ δένδρεα σμικρά καὶ ἀπὸ πετεινῶν τήν ζόην ἐποιεῦντο, ἐκ τῆς δὲ λίμνης ἰχθῦς ανέσπων τούτων μέν νυν πέρι τοσαθτα εἰρήσθω δκως την πόλιν έκτισαν οί Αστεκοί, τη ούνομα ην τὸ πρότερον Τενοχτιτελάνη, νῦν δὲ Μεσσικῶνα *Ιβηρες μετουνόμασαν.

'Επὶ πολῦ μέν ὧν στάσις ἐνῆν ἔμφυλος, ἐς ὅ δυναστευόντων τὸ πρὶν εἴκοσι τῶν Παχέων, μετέβαλον ἐς βασιληίην, ἐξ οὖ μᾶλλον ἤδη τοῦ λοιποῦ προυχώρεον βασιλέα δὲ τὸν ἄν στήσωνται ἱστᾶσι οὐ κατὰ γένος μοῦνον, ἀλλ' ἐπιλεξάμενοι ἐκ τῆς βασιληίης οἰκίης τὸν ἃν μάλιστα κατ' ἀνδραγαθίην ἱκνευμένως ἀρχὴν ἔχειν νομίζωσι οὖτοι δ' ὰν εἴησαν ἀδελφεοὶ τοῦ ἀποθανόντος βασιλέος μᾶλλον ἤ οὐ καὶ οἱ υἱέες ἀλλὰ καὶ δὶ ἀδυναμίης, ἐωντοῖσι προσεταιρίζονται τὸν βασιλέα τῶν' Ακολ-

λυανών, την ήγεμονίην αὐτοῦ στέρξαντες. οὖτοι μέν νυν οὕτω κατείχοντο, χρόνφ δὲ μετέπειτεν τούτο μέν συνέβη Τεσκουκανοίσι ύπο των Τεπανέκων έσσοῦσθαι, τοῦτο δὲ Αστέκοι Τεσκουκανῶν άποστάντες ὑπῆρχον ἀδικεόντες τῶν δὴ ὁ βασιλέυς, γενομένης συμβολής, ές ἀπορίην κατειλημένος ἀποφεύγει, μετὰ δὲ ἐς λόγους τῷ πολεμίω ἀπικνεύμενος δόλω μεν αὐτὸς ἀποθνήσκει, υίὸς δε δείσας ές την ύλην καταδύνει. οι δε Αστέκοι έν λόγω ήσαν παρά τοίσι Τεπανέκοισι ές δ τελευτήσαντός σφι τοῦ βασιλέος, παρέλαβε τὴν βασιληίην Μαξάτλης έκ του πρώτου άρχη κακων έγένετο τῷ δήμφ καὶ τοισι βασιλεύσι ὁ γὰρ Μαξάτλης ἐδυνάστευε πολλον αγαυρότερον, τον δε βασιλεά Αστέκων δεινώς έλυμαίνετο καί μιν ληφθέντα έν γοργύρη ξυλίνη κατέδησε τοῦτον μεν δη συμφορη έπίεσε, τον δε τοῦ πρότερον βασιλεύσαντος τῶν Τεσκουκανῶν παίδα, τω δη επωνυμίη ετέθη Πεινήλυκος, πρωτον μεν επιτρέψας παιδαγωγώ πατρωίω, τέλος έξεδίωκε, καταπειλήσας ώς εί μιν ζώντα λάμψεται οὐκέτι ἐνδοιάστως καταφονεύσει ἐς τοσοῦτο ύβριος έβεβήκεε ὁ Μαξάτλης καί κως τὸν παιδαγωγον ἐπιβουλεύων ὁ Μαξάτλης οὐκ ἐλάνθανε, άλλα οί τουτ' ην επιμελές υποθεμένου δε τούτου, δι' αὐλῶνος ἐκφεύγει καταγαίου ὁ Τεσκουκανὸς, φυγόντα δε τῶ ἀποκτείνοντί μιν ἄεθλον προτιθεί ὁ Μαξάτλης γυναϊκά τε εὐειδέα καὶ λᾶξιν γης μεγάλην ο δε έν τοίσι ούρεσι είχε δίαιταν γαλεπήν, ανά γρόνον δε οι πλανεωμένω επεί τε έδόκεε παραυτίκα λαμφθήσεσθαι, συνέβη παρθένου κυρήσαι χιανον ταμνούσης το δε χιανον έστι τη κριθη έμφερές, άπο του πόμα τι ποιεύνται άντιάσας ὧν αὐτὴν ἐλίσσετο ὑπὸ τοῖσι καλάμοισί μιν κατακρύψαι τη δε ταθτα πρηξάση επεγένοντο άνδρες τον Τεσκουκανον διώκοντες, τοίσι δή είρωτέουσι εί τὸν ἄνδρα έωρακε, οὺκ ἔξαρνος ἢν, ἀλλά φάσκει ίδεῖν, ἐπὶ δὲ εὖ διαβάλλει, δεικνῦσα ἡ δῆθεν ἀπαλλάσσετο ἐκεῖνος ἡ μὲν οὕτω μιν ἐσάωσε, τέλος δὲ τῷ δήμῳ τῆ τυραννίδι ταύτη ἀγαιομένῳ ἵμερος ἐνέστακτο τῶν πρότερον βασιλευόντων, καὶ δὴ καὶ ᾿Αστέκοι ἐφαίνοντο συμπρήκτορες γινόμενοι προθύμως, ὥστε διὰ μάχης ἐλθόντες οἱ Τεπανέκοι πάντως ἐσσώθησαν, ᾿Αστέκοι δὲ ἐπεκράτεον πολλῷ πλέον ἡ αἱ ἄλλαι πόλις διὸ σύμμαχοι γίνονται Μεσσικὼν καὶ Τεσκουκὼν καὶ Τλακωπάνη νόμοισι τοισίδε χρεώμεναι βοηθέεν τῆ ἀλλήλων δηλεομένη καὶ κατὰ λόγον ἡητὸν τὴν ληίην διαδάσασθαι.

Οὖτοι μέν νυν ἐλευθερώθησαν, ὁ δὲ Πεινήλυκος την βασιλητην αναλαβών κτείναι μέν οὐκ έδικαίωσε τους έθελοκακέοντας, κατά σοφίην δε εύδοκιμήσας τότε καὶ μᾶλλον ἐν αἴνη ἐγένετο. τοῦ τὰ μέν ἄλλα ἐῶ, τὰ δι' μάλιστα ἄξιως ἀπηγήσιος έρρήθη, ταθτα έπιμνησθήσομαι έων γαρ ισχυρος άπαγορεύων μη ἄπτεσθαι της βασιληίης ύλης, έπεὶ παίδα ώρα φρύγανα ἐν τῆσι ὁδοίσι συλλέγοντα, αὐτὸν ἐνῆγε ἐς τὴν ὕλην ἐσελθεῖν, εὐπετὲς γαρ είναι και κείσθαι άφθονα, ο δε οὐκ εδέξατο τὰ δηθέντα, λέγων ἐκείνον ἀνομίην συντίθεσθαι, κελεύοντα ψαθσαι των νόμος έξεργε ό μεν οθτω τὸν λόγον ἀπεμάχετο, βασιλέϊ δε εἰρωτέοντι ὁκοῖός τίς έστι ὁ ἀπαγορεύων, κατέλεξε τὴν τρηχεῖαν έπιμέλειαν των κοινών. δ δε έπεί τε μετεπέμψατο τούς γονέας τοῦ παιδὸς, αὐτοὺς ἐμακάρισε οἵου τέκνου ἐκύρησαν, καί τι καὶ εὐεργετήσας οὕτω τὸν νόμον έλυσε. λέγουσι μέντοι άμφι αὐτῷ ἔργον ανόσιον τοιόνδε απικόμενόν μιν ές ανδρός δοκίμου ήδη γεραιτέρου ἐόντος, καὶ ἰδόντα πάρθενόν τινα καλήν την άρμόσασθαι έαυτῶ τὸν ξείνον, έραν μεν εκείνης, ερώντα δε, ώς οὐκ ὅσιον εἶναι ἐκ της ίθέης άρπάσαι, στείλαι άνδρας έντειλαμένους έκεινω στρατηλασίην ποιέεσθαι έπι τούς Τλασκαλανούς, πρόφασιν μεν ως σφεας τιμωρέεσθαι, έργω

δὲ ἐπὶ θανάτω προδιδόντα, τὸν δὲ ὑπονώσαντα τὴν έπιγείρησιν δμώς στρατεύεσθαι, στρατευσάμενον δὲ συμφορῆ κατέχεσθαι ἀνεθελήτω ἐπεί τε δέ μιν ούτω κατεργάσθαι, μετὰ οὐ πολλὸν χρόνον γάμον έωυτῷ συστῆσαι Πεινήλυκον· ἀλλ' ἐούσης οἱ καταθυμίης της γυναικός ταύτης παίδες οὐκ ἐγένοντο δι' δ οἱ πάρεδροι παραίνεον θύειν ἀνθρώπους, ὡς φθονεόντων οἱ τῶν θεῶν ταῦτά κη λεγόντων, τέλος ένεδίδου ο βασιλέυς, άλλ' οὐ γὰρ πλέον οἱ ἐγένετο, λέγεται δή μιν νηστεύοντά κοτε έπελθειν υπνον, καὶ οἱ δόξαι ἐν τἢ ὄψι ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν διὸ θυμιήματά τε καταγίζοντι καὶ δὴ καὶ εύχωλας επιτελεόντι, οι κατά νόον εγένετο προς τοῦτο δὴ νηὸν ἀνέθηκε τῷ ἀγνώστω θεῷ, τὸν ἐκέλευσε πάντα τινὰ ἄνθεσι νομίζειν.

Κατά μεν ών εὐνομίην, νόμους ἰσχυρώς περιέστελλε, ζημίην επιτιθείς θάνατον δμοίως μεγίστω καὶ ἐλαχίστω ἀδικήματι δίκας δὲ ἔστησε τῶν τε άλλων καὶ εἴ τινες τὰ γράμματα ἐπασκέοντο, τούτους ψευδομένους θανάτω έζημίου περί δέ των γραμμάτων ώδε έχει έστι ζώα εγγεγλυμμένα εν τοίσι βιβλίοισι, τὰ δὴ εἰκόνες εἰσὶ τῶν ἀποδεχθέντων, ἀμαθέστερόν κως τῶν Αἰγυπτίων γεγραμμέναι ήν δε το δικαστήριον τοῦτο καὶ περὶ γραμμάτων κρίσιν ποιέεσθαι φερέγγυον, προς δέ, τοισι άμαθιήν όφλοῦσι ζημίην ἐπεθήκατο, τοὺς δὲ σοφίης είνεκεν έξαραιρημένους έτίμησε μεγαλώς καί μουσικον άγουσι άγωνα εν ώ μουσοποιοί τέχνην την σφέων αὐτῶν ἀποδεξάμενοι, τὴν ἀξίην ἐδέξαντο, έν δὲ δὴ ὁ βασιλεὺς τῶ ἀείσματι ἐπεῖγέ τι ἐλλάμψεσθαι· γνώμην δὲ ἀπεφήνατο ὡς συμφορέων πληρής έστι ο ανθρωπήϊος βίος, λέγων τοιάδε Κύκλος έστὶ τῶν ἀνθρωπηίων πρηγμάτων, τοὺς δὲ νῦν ἐν εὐπαθείησι εδυτας καταλελαβήκε εν περιτροπη εσσωθηναί τε και ύπο γης καταδύναι, ώς ταφης άπάντων έούσης ποτάμους γάρ καὶ χειμάρρους έόντας ίδοιο αν έπι το πέρας σπεύδεσθαι, ούδ έξεστι ενί γε επι τὰς πηγὰς ἐπανελθεῖν τῶν δὲ οἰχομένων οὕδ' ἄν έχοι τις λόγον άλλον δέκεσθαι, ὅτι μὴ τοὺς λογίους έρευνων όπερ και ήμιν επικέεται παθείν, και τοίσι έσύστερον όμως δε χρη εν φροντίδι λαβείν τὰ μετὰ θάνατον κάλλιστα γινόμενα διὰ θανάτου γάρ στυγερού τὸ νῦν εἶναι ἐόντος ἤκομεν ἐς τὸν ήλιον καὶ τοὺς ἀστέρας ταῦτα μὲν φάμενος ἐσήμηνε ώς τοίσι θανούσι δώματα παρέσται έν ούρανώ. οί δὲ ἰρέες ἔλεγον περὶ τῶν ἐκεῖ ὡς εἰσὶ χῶροι τριφάσιοι τοισι μέν αποδεδέγθαι εν σκότει αιεί μενοντας έπιτίμια έκτίνειν των ένθάδε άδικημάτων έτέρους δε δια νούσους τινας ούτω προκριθέντας ραθυμιής πλείστης λαγείν τριτούς δε τούς εν μάχη πεσόντας η τυθέντας ές τον ήλιον ίκνέεσθαι, ενθεύτεν δε τούτων τὰς ψυχὰς ἔς τε νέφεα καὶ τά κάλλιστα πετεινὰ έσδυομένας κατά τους έκει κήπους στρωφασθαι.

Βιώσας ων δη έτεα μάλιστα έξήκοντα ο Πεινήλυκος, ώς έμελλε άποθανείν, συγκαλεσάς ές όψιν τούς μάλιστα προσήκοντας, καὶ δὴ καὶ τὸν υίὸν, τὸν ἔδεε μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι, ἔτεα ὀκτώ γεγονότα ηδη, είπε τάδε 'Ω παι, σοι γαρ παραδίδωμι την βασιληίην, ὅκως μὴ ἐν ἀλογίη ἔχης τὸν ἄγνωστον Θεὸν, ἐκ τοῦ ζόην πάντες ἔχομεν ἔλπομαι δὲ διεξελθόντος χρόνου οὐ πολλοῦ πάντας αὐτὸν τιμή-σειν νῦν δὲ τῷ σῷ ἀδελφεῷ σε ἐπιτρέπω τῷ δὲ παιδί τούτω έφη περί σεθ μέν πίστιν έχω βέβαιον ίσθι δη άντι πατρός τῷ σῷ άδελφεῷ πᾶσαν ἐπιμέλειαν παρέχων έκ σέο γαρ άρτηται πάντα τα πρήγματα τὰ ἐκείνου κατέβαινε δὲ τάδε λέγων ἐς τούς παρεόντας Τελευτήσαντος έμευ, μη μέγα πένθος ποιήσησθε, άλλα θαρσέοντες νόμον τον όρθιον διεξέλθετε, ίνα τὰ ἔθνεα τὰ ὑπ' ἐμοῦ κατεστραμμένα έλπίδος μεγαλωστὶ ψευσθώσι, εἴ περ άρα πάντες ως δοκέειν έμοι, κατ' υμέων άθυμίην κατέγνωσαν, ύμεις δε μηδεν μαλακον ενδόντες φαίνεσθε τέλος δε εξιόντων των άλλων, δακρύσας καὶ αύτος ολά τε φίλων άπεστερημένος, έτελεύτα ούτος μεν ετεθνήκεε, ὁ δε παις εν ου πολλον εσσονι λόγο γέγονε, άγνωμοσύνη μέντοι χρεώμενος και δη και την ήσυχίην άσπαζόμενος άπεβαλε τους ὁ πατηρ κατεστρέψατο, ὁ δε βασιλευς Άστεκων δόλω τε και βίη δύνατος γίνεται οιον ουδεις των προγεγενημένων.

Κατα δε του χρόνου τουτου εξεδέξατο την βασιληίην Μοντεζούμης, ός, βουλόμενος παρασκευή εύπρεπεστάτη δρτην ανάγειν, πολλούς κατεστρέψατο τῶν τὸ πεδίον νεμομένων καὶ τοὺς προσωτέρω οίκημένους ωστ' εί διαιρέοιο ώς πολλάκις στρατεύονται οἱ 'Αστέκοι οὐδενὸς ἄλλου εἴνεκα, εἰ μὴ άγρης ανθρώπων έπὶ θυσίησι, οὐκ αν αμάρτοις γνώμης πυνθανόμενος γάρ εύρίσκω οὐδὲν ἔθνος όμοίως θεοσεβές εόν τῷ ᾿Αστέκφ٠ τοὺς γὰρ θεοὺς καὶ περισσεύονται ἰλασκόμενοι, ἄλλας τε θρησκηΐας έπιτελεόυσι μυρίας ώς είπειν λόγω ίρον δε έτος νομίζουσι κατ' δ τὰς θυσίας ποιέονται οί γὰρ ίρέες κάρτα είσι συχνοί, ώστε λέγεται έν τη πόλι γενέσθαι πεντακισχιλίους του μεγαλου ίρου μελεδωνούς εόντας αὐτούς δε σφέας διεδάσαντο, ἄλλους ές άλλας θρησκηίας των τοισι μέν ἀποδέδεκται τῶν τε χόρων ἐπιμέλειαν ποιέεσθαι καὶ πανηγυρίων είναι έπιστάτας, τοίσι δε γέρας ήν τα λόγια διασώζειν, καὶ γράμματα διδάσκειν, τρίτοισι δὲ τοῖσι πρεσβυτάτοισι τιμή τοὺς αἰχμαλώτους ήν σφάζειν. οὕτω μὲν διαραιρημένοι ἦσαν, ἡγεμονίην δὲ πάντων είχον δύο άρχιερέες, οὐ πολλὸν λελειμμένοι του βασιλέος δ δε και αυτός της τιμής ταύτης κοτέ μετείχε καὶ τότε στρατευομένω έπὶ τούς πλησιοχώρους Μοντεζούμη πάντα τε έχώρεε εὐτυχέως, καὶ δη καὶ ἐχειρώθησαν χιλιάδες πολλαὶ· έστι δέ σφι νόμος αἴσχιστος τῶν ἀκοῆ ἴδμεν τοὺς γαρ γειρωθέντας, ἐπεαν θύσωσι τῷ θεῷ, ἀπ' ὧν ἔδοσαν τῷ πρῶτον ελόντι χρήσασθαι ὅτι ἀν οἱ ἀρέσκηται ποιεύντι ο δε δεκόμενος έπεαν συγκαλέση τους προσήκοντας επί δείπνου, του νεκρου προτίθεται οί δε παρεύντες όμοίως ανδρες τε καλ γυναίκες

κρέα συνενωχέονται ποιευμένης μεν ων τής θοίνης ταύτης έστι πολλή ή κατασκευή, τοῦτο δε ευρηται

πάντων μεγαλοπρεπέστατον.

Μοντεζούμεω δὲ βασιλεύσαντος καὶ ἄλλων δύο οὐκ ἐπὶ πολύ, καὶ κατεστραμμένων ήδη σχεδὸν πάντων των εν μέσφ της τε Ατλαντικής θαλάσσης καὶ της Εἰρηνικής οἰκημένων (πλην γάρ Τλασκαλανων, τους άλλους πάντας υπ' έωυτώ είχε ές φόρου άπαγωγην καταστρεψάμενος) κατεστραμμένων δέ τούτων την βασιληίην έξεδέξατο άλλος Μοντεζούμης τότε ἀκμάζουσαν πλούτω τε καὶ ἰσχύϊ εθέλει δε τὸ οὔνομα τοῦτο σεμνοπρόσωπον λέγειν καὶ ἢν τὰ μὲν πολεμικὰ ἄλκιμος, ἢν δὲ καὶ ἱρεύς τε καὶ τῶν θείων πρηγμάτων μελεδωνὸς ἐθελοντής ἀτὰρ ώς ες του θρόνου εγκατέστη, τὰ εμπαλιν ήρχετο ποιέων των πρότερον εδόκεε μετά χείρας έχειν, ώστε έπωνυμίην έχειν την είρημένην. έωυτον δέ σεμνυνόμενος, κόσμον τόνδε Μοντεζούμης έστὶ δ καταστησάμενος, τοὺς ὑπηρέτας μηκέτι ἐκ τοῦ δήμου γεγονέναι, ποιέων οὐκ ἐωθότα. ὑπογειρίων δὲ γενομένων τῶν ἄλλων, Τλασκαλανοὶ μοῦνοι ἀντέσχον έτι Μοντεζούμη και πρήγματα παρείχον, οδρος έν τῷ ἡ πόλις σφι οἰκοδόμηται τειχίσαντες ἐπεξίοντες δέ καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλούς οὐκ ἄπαξ μοῦνον ἀλλ' ἀν' ἔτος, περιεγένοντο κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἄλλα τε ἐφάνη τέρατα, ἐν δὲ δὴ καὶ την λίμνην λέγεται ταραχθείσαν δι' αιτιην άφανέα ύπόβρυχα ποιέεσθαι μοῖράν τινα τῆς πόλιος μετὰ δὲ πυργὸς τοῦ μεγίστου νηοῦ ἐξ αὐτομάτου κατεκαίετο, οὐδὲ πᾶσαν προθυμίην παρεγομένων οίον τε ην τὸ πῦρ σβεννύναι· ἀστέρες δὲ λαμπροὶ καὶ φῶς τρόπον πυραμίδος ανιστάμενον έξ ανατέλλοντος ήλίου έθωυμάσθη τε και έπι συντυχίη έφαίνετο προσημαίνειν απικόμενος δε Μοντεζούμης ες τον βασιλεά των Τεσκουκανών καλ ύπερθέμενος τοὺς οἰωνοὺς εἴρετο τῆ οί έκρινε αύτους ό δε είπε λέγων ώς τελευτήσαι χρήν την Βασιληίην. ην γάρ κοτε δαίμων τις ἐπιχώριος εί τε εγένετό τις Κεξαλκοάτλης ἄνθρωπος, τόν φασι τοῦ ήέρος ἄρχειν' τοῦτον νομίζουσι πρώτον είναι τὸν καταδέξαντα γην τε άρουν και χαλκώ χρήσασθαι είναι γὰρ πρότερον οὖτε ἀρηρομένον οὐδὲν οὖτε πόλιν οἰκεομένην τούτου δὲ ζώοντος τὴν χώρην πάντα φορέειν αυτόματον, και απόζειν θεσπέσιον ώς ήδύ, ορνέων τε πάντα εὐπορέειν μετα δε ἐνσκηψάσης έκ θεοῦ μήνιος αὐτὸν έκ τῆς χώρης έκπεσέειν, ἀποπλώοντα δὲ ἐπὶ πλοίω θείω ἐξ ὄφιος δέρματος πεποιημένω λέγειν ώς οπίσω έλεύσεται ή αὐτὸς ή καὶ οί ἔκγονοι αὐτοῦ τὸ μέν νυν εἶναι γνώμη πλείστη έγένετο ώς δ χρόνος ήδη έξήκει καὶ ὑπονοστήσει σὺν χειρὶ πολλή ἐς τήν ἑωυτοῦ εἰ μὲν δή ταῦτα ἀληθέα λέγεται, χαιρέτω οὐ γὰρ οὐδὲ ταύτη προστίθεμαι ώς πιστεύων τοῖσι λογίοισι, ἀπηγήσομαι

δὲ οἶα ἐγένετο τὰ κατελεχθέντα.

Τῷ δὴ βασιλέϊ μαθόντι τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον άγγελλουσι άνδρες τοΐσι τοῦτο προσετέτακτο ώς ήκουσι ξείνοι άλλόγλωσσοι άπο θαλάσσης δεηθέντες αὐτῶ ές λόγους ἀπικέσθαι καὶ δή καὶ πρὸ τούτων ἀναγκαίη κατελελαβήκεε ἄνδρας "Ιβηρας κατά δούλων ἄγρην ἀποπλώοντας άπενειχθηναι ές την προς έσπέρης, εκβάντας δε, οίά τε της χώρης ἀκηράτου ἐούσης πολλον κερδησαι ώστε ίμερον έμποιησαι τοίσι πολιήτησι προς ων δη ταῦτα Μοντεζούμης δείσας μή τί οἱ θεήλατον γένηται έκ των ξείνων, ἄνδρας ἔστελλε έντειλάμενος πάντα οἱ ἀγγέλλειν τούτων δὲ τῶν ἀγγέλων έκαστος έπεὰν κατανύση τὸν προκείμενον έωυτῷ δρόμον, τοῦτο δέ ἐστι στάδιοι πεντήκοντα, ό δὲ πρῶτος δραμὼν τὸ βιβλίον παραδιδοί τῷ δευτέρφ, ο δὲ τῷ τρίτω• ἄτε δὲ σπουδῆ χρεωμένων όδὸς ήμερησίη ἀνήκει ἐς παρασάγγας πεντήκοντα καὶ τέσσερας ἐσθητα δὲ ἕκαστος ἐπείνυται τοῖσι αν άγγελλη κατήκουσαν.

Κορτήσιος μεν ων έπειδη αποβας ές της Μεσσικής την Χερσόνησον καλευμένην τούς τε επιχο

ρίους καὶ τοὺς τούτων προσεχέας παρεστήσατο, δῶρα ελάμβανε παρθένους εἶκοσι κειμήλιά τε πολλά ἐκ δὲ τῶν παρθένων ἢν μία τῆς δεῖ μνησθηναι ην γάρ γένος μεν Αστέκη, αποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς μήτηρ ή αὐτῆς ἀνδρὶ δευτέρφ συνοικέει, καὶ τὴν παίδα, φαμένη δῆθεν ώς ἡ παῖς ἀπόλωλε, ἀποδιδοῖ ἐπ' ἐξαγωγῆ, ἵνα οἱ οἱ ἐσύστερου γενόμενοι παίδες κληρονόμοι έωσι ἀποδημέουσα δὲ ἐπὶ συχνὸν χρόνον ἐν τῆ Χερσονήσφ έμαθε την έπιχωρίην φωνην, μαθούσα δέ, οὐ γάρ κως εγένετο λήθη της γλώσσης τη πρὶν εχρατο, έρμήνευσε εν μέσφ των τε 'Αστέκων και 'Ιβηρος αίχμαλώτου εν τη Χερσονήσφ γενομένου, μετά δε καὶ αὐτὴ τὴν Ἰβήρων γλῶσσαν ἐξέμαθέ κη πρὸς δὲ εὐειδής ἐοῦσα, παλλακή ἐγεγόνεε Κορτησίου. ούνομα δέ οἱ ἢν Μαρίνη. ἡ μὲν ὧν ἐν ἑρμηνέος λόγω ἐγένετο, οἱ δὲ ἀναγαγόντες ἀπέπλωον, καὶ προσχόντες κατέλεξαν τοῖσι ἐπιχωρίοισι ὡς οὐκ έπὶ δηλήσι ήκουσι, άλλὰ θεωρίης τε είνεκα καὶ έπιμιξίης, διδόντες δώρα οὐκ άξιόλογα, λαβόντες δὲ πολλαπλήσια τη δὲ ὑστεραίη σφέας ἐδέκετο ὁ ύπαρχος, θωυμάσας τε την σκευην τῶν ξείνων καὶ ώς δυνέαται βροντήν δή καὶ κεραυνόν ἀπείναι. πρὸς δὴ ταῦτα γραφὴν ποιησάμενος ἀτρεκέως δείκνυσι τὰ γενόμενα καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν, πέμψας ές βασιλέα οἱ δὲ ἄγγελοι καταβάντες δώρα ἔφερον πολυτελέα, ἄτε ἐόντων ᾿Αστέκοισι ἐν τῆ χώρη χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὐ μέντοι έφασκον βασιλέα καταβήσεσθαι ταῦτα λέγοντες ούκ ἔπειθον Κορτήσιον, μετὰ δὲ τοῦ ὑπάρχου άγορης έξέργουτος, έπανιστέαται οι άνδρες πολλοί, Βουλόμενοι νοστέειν ό δε ώς ενδούς, άλίην εποίησε, ἐκέλευσέ τε πάντα τινὰ παρασκεύαζεσθαι ώς αναξόμενον οι δε αισχυνόμενοι, και πλεόνων μείναι αίρεομένων, ἐπέπαυντο, καλ κτισθείσης πόλιος, τη οὐνομα ἐτέθη πόλις τοῦ ἀληθινοῦ σταυροῦ, εξήλθον επικαλευμένων Τοτονάκων επί φιλίη τε καὶ συμμαχίη· ἐνθαῦτα ἐπεὶ βουλευσαμένοισι ἔδοξέ σφισι τὰ ἀθέμιτα ἱρὰ καταπαῦσαι, δρόμω ἰόντες ἐπὶ τοὺς νηοὺς τὰ ἀγάλματα ἐξ ἑδρῶν ἀνασπάσαντες συνέκλασαν, τῶν ἱρέων οἰμωγἢ ἀπλέτω χρεωμένων· διὸ, γενομένου οὐδενὸς θεηλάτου μᾶλλον ἐσέβοντο ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· μετὰ δὲ ταῦτα, τῶν νεῶν μίαν μὲν ἔπεμψε Κορτήσιος ἀγγελέουσαν τῷ βασιλεί τῶν Ἰβήρων, τὰς δὲ ἄλλας πάσας ἀπέβαλε· οἱ δὲ στρατιῶται ὡς ἠπιστέατο τὴν συμφορὴν, πρῶτον μὲν ὡρμήατο ὡς καταλεύσοντες, μετὰ δὲ πρηϋνόμενοι ἐς τὴν πολεμίην ἤϊσαν

πρωθύμως.

Ενθεῦτεν δη δρμεώμενοι ἐστρατεύοντο ἐπὶ την Μεσσικώνα όπλιται τετρακόσιοι, ίππέες δὲ πεντεκαίδεκα, Τοτονάκων δε μύριοι και τρισχίλιοι, δουλοι δὲ γίλιοι μεσοῦντες δὲ ἤδη τῆς ἀναβάσιος άπίκουτο ές την χώρην των Τλασκαλανών, μαχιμωτάτων ἐόντων ἐς τούτους πρότερον ήλθον κήρυκες των Αστέκων γην τε καὶ ύδωρ αἰτέοντες, τοίσι ἀπεκρίναντο οἱ Τλασκαλανοὶ φόρον μὲν, ἄνδρες Ἀστέκοι, οὕτε ἡμεῖς οὕτε πρόγονοί ποτε ἀπαγίνεον, οὐδὲ νῦν προσκυνεόμεν τὸ κράτος ὑμέων εἰ δὲ τὴν ἡμετέρην βούλεσθε σίνεσθαι, εὖ ἴστε ώς οὐ περιοψομεθα, οὐδὲ τὰς ψυχὰς ἀξιώσομεν προτιμάν της έλευθερίης οί μεν ούτω άμεί-Ψαντο, μετά δὲ πολιορκίης καταστάσης ἰσχυρῆς ούδε εσενηνεγμένου διά πολλών ετεών ούδενος. άλλων τε έδωδίμων καὶ δή καὶ άλὸς έξέργοντο. οὖτοι μέν νυν οὕτω ἀντέσχον, νῦν δὲ ἐπιόντος τοῦ ${}^{"}Ieta$ ηρος συνεetaουλεύσαντο εἴτε σφέας δέξονται $oldsymbol{\omega}$ ς συμμάχους εόντας είτε συμβαλέουσι εντεταμένως. βουλευομένοισί δέ σφισι έδοξε ές μάχην αντιάσασθαι πάντας μεν ού, ου γαρ ων εδόκεε επ' δρμη γε μιῆ πάντα τὰ έωυτῶν πρήγματα ἐς πεῖραν ἐλθείν, μούνους δέ τούς έκ μιής τῶν γενεών έσσον δε εχόντων των εξαραιρημένων, έξειν τι τούε άλλους ἀπολογήσασθαι ἐνῆγε δὲ μάλιστα ὁ στρα τηγός της γενεής ταύτης, οὐκ εων τοῦσι ἐπιοῦ

είκειν άμαχητί οὐ γὰρ ήκειν τὸν Ίβηρα μᾶλλον έπ' 'Αστέκους ή οὐ καὶ ἐπ' ἐωυτοὺς, ἀλλὰ πάντα βουλόμενον ὑπ' ἐωυτῶ ποιέεσθαι ταῦτα ἀκούσαντες οί Τλασκαλανοί την γνώμην εδέκοντο, δεξάμενοι δε καὶ παρεσκευάζοντο ώς αντιάσοντες. έλαύνων δε μετά ταθτα δ Κορτήσιος καλ κατασκόπους προπέμψας ενέκυρσε κως μοίρη οὐ πολλή των πολεμίων, γειρών δε ες νόμον ελθών επεί τε ἔτραπέ σφεας οὐκ ὀλίγον, αὐτίκα ὁρᾶ πολλῷ πλεῦνας τοισι ανδράσι τιμωρέοντας πρός ταυτα αρρωδήσας, την ίππον μεταπέμπεται, οί δὲ ίππόται σφι δεινον παρείχοντο φόβον, οξά τε οὐ πεπειρημένοισι του θηρίου οὐκ ὧν δὴ ὑπεχώρησαν οί Τλασκαλανοί, άλλα ἀπιέντες τους ὀϊστους, δρόμω έφέροντο έπὶ τοὺς "Ιβηρας, παντοίως προσβάλλοντες και κατέλκοντες τους έπ' ίππων έόντας ου μέντοι έδυνέατο κατελείν, άλλὰ ταραχθέντες ὑπό τε πλήθεος τῶν σφετερῶν καὶ ἐκπλαγέντες τῆ αηθίη του πρήγματος, ουκ ήθελον τη τάξι έμμενειν ώς δε λόγω είπειν, δύο ήσαν τοισι "Ιβηρσί τε σύμμαχα καὶ τοῖσι ἐπιχωρίοισι ἀντίξοα, τῶν τε μηχανών ή φύσις καὶ τῶν ἵππων τὸ εἶδος ἄ τε γὰρ οὖτε ἀκούσαντες πρότερον ἢχος τοιοῦτον, οὖτε νῦν ἰδόντες τὸ βέλος ὅκως ἔλθοι, ἐταράσσοντό τε μεγάλως καὶ ἐν ἀπορίησι εἴχοντο τῆ ἔδεε τραπέσθαι ένθα δη πιεζόμενοι απαλλάσσοντο, ο δε ήσθελε τη ἀπαλλαγή αμα μεν εδίζητο χώρον επιτηδεώτερον έν τῷ σταθμὸν ποιήσεται, αμα δὲ έλθοντων αγγέλων από των έναντίων, τη αγγελίη απιστέων φυλάκους έστήσατο κύκλω περί το στρατευμα ταθτα έποίησε, πολλας έγων έλπίδας σφέας νυκτὸς ἐπιγείρησιν ποιήσεσθαι οί δὲ πρὸ τούτου γε οὐδαμῶς ἐδικαίευν νυκτὸς στρατεύεσθαι, οὐδὲ ἄν τότε, ώς έμοι δοκέειν, εί μη έξ Ίβήρων μαθόντες. τη δε υστεραίη εγίνετο συμβολή πολλον καρτερωτέρη, ύπαντιαζόντων οί μυριάδων τριών καὶ πλεόνων, βοή τε καὶ πατάγω χρεωμένων ώς δε συν-τοισι Ίβηρσι πολλούς μεν ετρωμάτιζον,

ήσαν γάρ ἐκεῖνοι οὐ πλεῦνες τετρακοσίων, ἕνα δὲ καὶ τῶν ἴππων κατ' ὧν εἶλον, ελόντες δὲ τῆ ύστεραίη έπεμπον ές τὰς πόλιας ὡς ἀξιοθέητον εοντα έπει τε δε σφέων πολλοι έπιπτον, ούτε ές πλέον ἔπρηξαν, ἀπήλαυνον, ἐτελεύτα δὲ ἡ μάχη ές λίχνων άφας έπι τοσούτο γαρ λέγεται έλκύσαι την σύστασιν Κορτήσιος δὲ πορευόμενος ἐπεί τε της διασφάγος έξω ην, καὶ ές κορυφην του ουρεος άπίκετο, ενθαῦτα σταθμὸν εποιήσατο οί δε εναντίοι, καίπερ μεγάλως προσπταίσαντες, τὸ τρώμα ανέλαβόν τε και ανεμαγέσαντο ώς δέ σφι έδοξε άλλην επεξευρείν προσβολήν εβουλεύσαντο επεάν τάχιστα νὺξ ἐπέλθη προσβαλεῖν τῷ στρατοπέδω. οί δὲ "Ιβηρες, οὐ γάρ κώς σφεας ελάνθανε ταῦτα έπιβουλευόμενα, παρεσκευάδατο, σιγή μεν μένοντες τούς επιόντας, ες δ αν άγχου είησαν άλλήλων, ἔπειτεν δὲ ἐξαπιναίως ἐμπεσόντες, πάντας ὁμοίως κατεφόνευσαν ταύτης ών της συμφορης γενομένης, έπιστάμενοι ώς οὐδαμῶς ἔστι περιγενέσθαι τῶν ξείνων, ώρμέατο μάλλον ές είρηνην και όμολογίην πρὸς τούτους ὧν πρήσσοντας ὅκως γινοίατο σπονδαὶ, Κορτησίω ἔδοξε συναιχμίην συντίθεσθαι, ἐπιλεξαμένω εί κως συγκύψαντες τωύτο φρονέοιεν, ώς οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἄξιος ἔσται αὐτοῖσι συμβαλέειν και τοισι μέν έδέδοκτο συμμαγιήν ποιέεσθαι, μετά δε, απίκοντο ες την Τρήν πόλιν, ες την δμοίως πάντες ικνεύνται τον θεον τιμήσοντες. ένεστι δε καὶ ές έμε περιεούσα πυραμίς των έν Αιγύπτω μέζων, οὐ μέντοι ύψος έστὶ τοσοῦτο τῆς έστι πανταχή μέτωπον έκαστον πεντεκαίδεκα πλέθρα, ἐούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος ὀλίγω ἔλασσον δυοίν πλέθροιν, πλίνθους δε επιπολής έχουσα άρμοσμένας τὰ μάλιστα τοῦτο μὲν οὕτω έδέδμητο, τὸ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἄτε οὐδενὸς χρεωμένου, έπικνέεται χρημα μέγα ἀνθέων τε καί δευδρίων ώστε άφανες γενέσθαι το είδος της πυραμίδος ès την πόλιν ταύτην έσελθόντες τὰ μέν πρώτα ήσαν οί "Ιβηρες εν λόγω τε και θωύματι, επειτεν εί τ έντειλαμένου τοῦ Μοντεζούμεω, εἴ τε καὶ ὅτι ἔδεε κακά σφι γενέσθαι α τε άγνωμοσύνη χρεωμένοισι περί τὰ θεῖα, ἐπεβουλεύσαντο οἱ πυλιήται τοὺς άμφὶ Κορτήσιον πάντας ἀϊστῶσαι καὶ τῆς ἐπιβουλής ταύτης επαίστου γενομένης, ώς μεν φάτις έχει, γυναικός τευ των δοκίμων υποθεμένης τη Μαρίνη, ὁ Κορτήσιος προσποιεύμενος μηδεν είδεναι, τοῦτο μὲν παραρτεέται ώς δεξόμενος τὴν ἐπιχείρησιν, τοῦτο δὲ τοὺς μάλιστα ἐν τέλεϊ συνειλήσας ώς έξακισχιλίους καταφονεύει πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα οἱ ᾿Αστέκοι καταβρωδήσαντες οἱ μὲν ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς τῷ στρατηγῷ, οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν άπὸ βασίλεος ἀποστήσεσθαι Ο δὲ Μοντεζούμης άγγέλους ἔπεμψε δώρα διδόντας, ἄμα δὲ λέγοντας. Έπεμψε ήμέας βασιλεύς ὁ 'Αστέκων συλλυπηθησομένους υμίν φόνον τον έρραψαν οι πολιηται, γαίρει δὲ τούτων οὕτω ἀπαλλαξάντων, τίσιν διδόντων άδικίης την υπηρξαν έρδοντες φησι δε έωυτώ καὶ ἐκείνοισι οὐδὲν είναι πρηγμα, οἱ δὲ τησι έωυτῶν κεφαλησι ἀναμάξαντες φέρουσι δῶρα δὲ ἔφερου, οὐ τότε δὴ πρῶτα ἐνείκαντες, ἀλλὰ πολλάκις, χρυσον ἄπλετον καὶ είματα ἀπο ξύλου πεποιημένα. ειρίοισι γαρ από ξύλου χρέωνται, τα φορμού τρόπον καταπλέξαντες ώς θώρηκα ένδύνουσι. ὁ μέν νυν δειμαίνων ταῦτα ἔστελλε, ὁ δὲ Κορτήσιος εὐθὺς ἀπελαύνει πρὸς τὰ ἤθεα τῶν ᾿Αστέκων.

"Ην δὲ ταῦτα κατὰ εἴρηται χώρη ἄπεδος κοίλη ἐοῦσα πορευομένω δὲ οἱ οὐδεὶς ἀντιώθη ἐς μάχην, καίπερ εὐπετέϊ ἐόντι χειρωθῆναι ἐν τῆσι διεξόδοισι ἡ δὲ πόλις τῶν 'Αστέκων κεέται ὧδε ἔστι λίμνη μεγάλη, πόλιν κύκλω συγκληΐουσα, ἔσοδοι δὲ γίνονται χώματα ἐκ τῆς ἤπείρου τρία, τὸ μὲν πρὸς βορέεω ἔσεχον, τὸ δὲ πρὸς μεσαμβρίης, τὸ δὲ τρίτον ἀπ' ἐσπέρης πολλὸν βραχύτερον τῶν ἐτέρων ἐόν ἐδεδμήατο δὲ ἀπὸ λίθων τέλματι εὖ ἀρμοσμένων, εὐρος ἔχοντα ὥστε δυώδεκα ἵππους ὲλαύνουτας όμοῦ ἰέναι ἐν δὲ τῆ λίμνη βαρίδες πολλαὶ ἐνῆσαν ἡ ήδονῆς εἵνεκα ἡ ἀνδρῶν ἀλιέων χρεωμένος πολλαν ἡ ήδονῆς εἵνεκα ἡ ἀνδρῶν ἀλιέων χρεωμένος πολλαν ἐνῆσαν ἡ ήδονῆς εἵνεκα ἡ ἀνδρῶν ἀλιέων χρεωμένος καν ἡ ἐνος ἐχονῆς ἐνος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἐνος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἐνος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἐξονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἀλιέων χρεωμένος ἐχονῆς ἀντικονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἀντικονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἀντικονῆς ἀντικονῆς ἀλιέων χρεωμένος ἀντικονῆς ἀν

νων καὶ πόλιες οὐκ ὀλίγαι κύκλῷ ἦσαν περὶ τὴν λίμνην ἐληλαμέναι, τῶν μὲν μετεξέτεραι ὡς προάστεια ἦσαν, αἱ δὲ ἐλεύθεραί κως ὑπῆρχον κατὰ συμμαχίην ἢν δὲ καὶ λίμνη ἄλλη οὐκ ἐλάσσων, τὴν δεῖ διαπεραιοῦσθαι πρὶν ἢ ἐπὶ τὴν Μεσσικῶνα ἀπικέσθαι διὰ δὲ καὶ ταύτης τείνουσι ὁδοὶ λίθιναι, γεφύρας ἔχουσαι, τὸν ὕδατος εἴνεκα ὡς πληθῦον μηδὲν σινέηται λελυμένων δὲ τούτων, οὐδαμῶς ἔστι ἐσελθεῖν ἐς τὴν Μεσσικῶνα οὐδὲ ἐξελθεῖν, ἀεκόντων τῶν ἐπιχωρίων, εἰ μὴ πλοῖα πάρεστι.

Ές τοῦτο ὧν τὸ πεδίον παρεγένετο ὁ στόλος· καὶ διεξελθόντες την έσβολην άφύλακτον έοῦσαν, έθηεθντο πάντα τά παρεόντα ώς δὲ ἐγὼ νομίζω. ήδονη ιδέσθαι οὐδὲν τούτων μᾶλλον, ὅπισθε μὲν άπολιπόντας ούρεα χιόνι συνηρεφέα πρόσθεν δὲ τῆ μέν ίδας τε παντοίας ιδόντας και λήϊον κάλλιστον καλ βαθύτατον, τη δε λίμνας μεγίστας πόλισι κεκοσμημένας έπει τε δε ταῦτα θηεύμενοι εγένοντο πληρέες, κατέβαινον ές τὰ βασιλήϊα, οὐ μέντοι γε αὐτίκα παρήσαν, ἐπὶ χρόνον δὲ ἀναγκαίη ἐξέργονται προϊέναι, προσκυνεύντων των δοκίμων καὶ πρήγματα παρεχομένου τοῦ ὄχλου θέης εἴνεκα τέλος δὴ ὧν ἀπικομένοισι ἀποδέδεκταί σφι δώματα τὰ τοῦ πρότερον βασιλεύσαντος, μεγάλα έὸντα, νείμαντος αὐτοῦ τοῦ Βασιλέος, ἄμα δὲ δῶρα διδόντος τῆ δὲ ὑστεραίη Κορτήσιος έλθων τῷ βασίλεϊ ἐς λόγους ἐδέετο αὐτὸν τὸ λοιπον θεών τών ενόμιζε οὐδεμίην ώρην ποιέεσθαι, άλλὰ θεῷ τῷ τῶν Χριστιανῶν χρέεσθαι, μεμφόμενος τῆ σκαιότητι καὶ πικρότητι τὧν ἐπιχωρίων δαιμόνων ταθτα λέγων τῷ Μοντεζούμη οἔ κως έχαρίζετο, ὁ δὲ ὑπεὶς τῆς ὀργῆς τὴν εἶχε ἀμείβεται τοισιδε Ούδεν θώϋμα, εί σοι μεν χρηστος είναι φαίνεται θεὸς τὸν νομίζεις, δς και συνδιαφέρει τὸν πόλεμον τον σον δε λόγον ακόυσας εμνήσθην κως τούτων τὰ πρὶν ἐξέμαθον ήμεῖς γὰρ οὐδαμῶς αὐτόχθονες, ἀλλ' ἐπήλυδές εἰμεν, οἰκιστης δὲ ἡμῶν γέγονε θεὸς. τὸν δη λέγουσι ἰρέες πάλαι ἀποδημησαντα νύν ήδη χρεών είναι κατίεναι, σύν τῷ ἐψ στράτω προς ων ταῦτα ἐσταθμωσάμην ἔς σε ἔχειν τοῦτο τὸ χρηστήριον, νῦν δὲ μαθών τὸ ἐὸν σύνοιδά σοι θνητῷ ἐόντι τάχα δ' ἄν καὶ ἐμεῦ πέρι σὰ ἀκούσειας ως θεός εἰμι, ἔχων δώματα χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα τοῦτο δὲ οὐκ ὀρθῶς λέγεται ἀρχὴν δὲ τὴν ἔχω ἐν χερσὶ, ταύτην ἔχω ἐπιτροπαίην ἐκ τοῦ σοῦ δεσπότεω σὰ δὲ ἐν τοῦσι σεωυτοῦ οἰκέεις, ἐμὲ

έχων εν πάντι πρήγματι πειθόμενον.

΄Ο δὲ Κορτήσιος ἐπιλεξάμενος ὡς οὐδὲν οἱ χωρέει τούτων τὰ νοέων έληλύθεε, βασιλέα συλλαβών παρ' έωυτώ είχε εν φυλακή ταθτα ποιησάμενος αὐτὸς είχε τὸ πᾶν κράτος μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελθών πρὸς τον αίγιαλον έπ' άνδρας νεωστι άπικομένους, τήν τε πόλιν καὶ τὸν Μοντεζούμην ἐπιτρέπει τῷ μαχιμωτάτω τῶν ἀμφὶ ἐωυτὸν παραλαβών δὲ τοὺς κατιόντας, οὶ δὴ τὸ πρῶτον ὡρμέατο ἐπ' αὐτὸν στρατεύεσθαι, άναχωρέει, πολλαπλησίους έχων ή το πρίν, ές την Μεσσικώνα ενθαύτα τους Αστέκους ευρίσκει τὰ έμπαλιν ποιεθντας των εδόκεε, περικατημένους τε τὰ βασιλήϊα ἐν τοῖσι ἐνεστρατοπεδέυοντο οί "Ιβηρες καὶ οἱ σύμμαχοι, καὶ δὴ καὶ Μοντεζούμης, καὶ πάντως πειρεωμένους έλειν ό γὰρ ἐπίτροπος τὸν κατεστήσατο στρατηγον είναι άγνωμοσύνη χρεώμενος οὐδὲν ἔσεβε τὰ θεῖα, ἀλλ' ἐν ὀλιγωρίη εἶχε, καὶ τούς μάλιστα έν αίνη έόντας των Αστέκων συλλέξας εν χωρίω οὐδεμίαν έξοδον έχοντι κατέκτεινε οι δὲ ἄλλοι ἐτιμώρεον σὺν χειρὶ μεγάλη πλήθεος. ταθτα πυθόμενος ὁ Κορτήσιος περιημεκτήσας τη συμφορή τοῦτο μεν εμέμψατο τῷ βασιλέϊ ώς αίτίην έχοντι της προσβολής ταύτης, τοῦτο δὲ τοὺς έωυτοῦ έξαγαγών τροπην έποιέετο τῶν πολιορκεόντων ώς δε πολλον τοῦτο εγένετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, έλθων Κορτήσιος παρά τον Μοντεζούμην έλεγε τάδε Δαιμόνιε άνδρων, οὐ παύσονται Αστέκοι, ώς οίκασι, πρήγματα ήμιν παρέχοντες κώς δ' άνεν των σων βουλευμάτων τοιούτο πεπρήχθη; άρρωδέων δ' ό βασιλεύς πρός ταῦτα, είμα μεγαλοπρεπές περιβαλόμενος, τω δήμω ἐπέπλησσε τὰ

έποίεον, οὐκ ἐῶν συμβαλέειν, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν παρεόντων πρηγμάτων παραχρεωμενοί τε καὶ ἀτέοντες αὐτὸν ἔτυψαν βαλλόμενοι ὁ δὲ ἐπ' ἀναξίη συμφορή νομίσας ότι οὐκ αν ἔτι βιώσιμα εἴη, οὕτω έτελεύτα οι δε "Ιβηρες έπειδή σφι σίτος έπελελοίπεε, δρησμον μεν έβουλεύσαντο, πυθόμενοι δέ ώς λελυμέναι είσι αι γέφυραι ύπο των πολεμίων, ώστε μηκέτι όδον είναι έκ της πόλιος, σχεδίην έποιεθντο παρασκευασάμενοι δε, την χρην μεταναείραντας ες τὰ ἄλλα προσθεῖναι τῆς διεξόδου διαστήματα ήσαν δε τρία, τη ώρμέατο φεύγειν υυκτὸς ὧν ἐξῆλθον εἶχον δὲ ὧς λόγω εἰπεῖν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἀναρίθμητον, καὶ ἄλλα τίμια, είγον δε τὰς γυναϊκας, τὰ δε τέκνα Μοντεζούμεω μέχρι μέν νυν τοῦ πρώτου διαστήματος σῶοι ἐγένοντο, ἐμπαγείσης δὲ τῆς σχεδίης ὡς άμετάθετον είναι, δεινησι άπορίησι ένείχοντο άλλ' δμως ἐπικειμένων τῶν πολεμίων κατὰ στιβον καὶ έπὶ πλοίων έπιβατευόντων, τοῦ ἔργου εἴχοντο, τὰ διαστήματα άναπληρώσαντες πάντα τε δμοίως έμβάλλοντες τὰ έξεκομίζοντο ενθαῦτα ἡν ἀγὼν χαλεπώτατος των έν τω πολέμω τούτω, ατε νυκτός τε επιγενομένης καὶ άμφοτέρων μαχομένων προθυμότατα ήν δε εντεταλμένον τοΐσι πολιήτησι φόνον ἀπέντας τους ἀπιόντας ζωγρησαι ώς έναγέας τῷ θεῷ καί τοι πολλοὶ ἀντεῖχον μαχόμενοι ές δ κατεκρεουργήθησαν και δή και λέγουσι δια-Βάντων των άλλων λείπεσθαι υστατον ένα μουνον, τοῦτον δὲ ἐμπήξαντα τὴν αἰχμὴν ἐπὶ τῷ χείλεϊ τοῦ διαστήματος, πήδημα ποιέεσθαι μέγα ὅσον δή κοτε ου γάρ έχουσι τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως τοῦτον μέν οὕτω διαπεφευγέναι, πολλών δὲ ἀποθανόντων πολλών δὲ ζωγρηθέντων τέλος τοὺς περιεόντας άμα ήμέρη διαφωσκούση είναι έν τη ήπείρω. άλλα οὐδε ως ήσαν της συμφορής πεπαυμένοι. είσι δε έκει χώματα αι πυραμίδες καλεόμεναι, οὺ πολύ διαφέρουσαι των έν Αίγύπτω ενθαύτα τούς πολεμίους συμβαλόντας τε καλ έπηρεάζοντας απα σάμενοι, εί ολίγησι ήμέρησι μόγις εκομίσθησαν ές

την των Τλασκαλανών.

Έπισχων δε χρόνον, δ Κορτήσιος ενθευτεν έδηίου την χώρην των προσεχέων έχθρων εόντων, ές δ άναλαβών την κακότητα έσκατέβαινε ές την κοίλην γην' ἐπέδρην δὲ ποιεόμενος την Μεσσικώνα παντάχοθεν επεχείρησε έλειν, ώς δε οὐκ εγώρεε. έν τη πόλι των Τλασκαλανών εκέλευσε τριηρέας ναυπηγέειν άτε δὲ ἐόντων προθύμων καὶ παντὸς τῶν ἐπιγωρίων ἐργαζομένου ἤνετο τὸ ἔργον καλ γαρ ξύλον μεν αὐτόθι παρην ἀφθόνως, τὸν δε σίδηρον είγον διασώσαντες ότε τὰς νέας κατέδυσαν. ποιησάμενοι δε οὐδενα χρόνον ελίνυον, στέλλοντες τὰ μέρεα κατ' ἔν παρεσκευασμένα ἐπὶ τὴν λίμνην ένθεθτεν οί "Ιβηρες οί μεν επιβάται εόντες επί των δυώδεκα τριηρέων, οί δὲ κατὰ τὰ χώματα ἐπεχείρεον τὸ μέν τοι πρῶτον οὐδέν σφι ἐχώρεε, ἀλλά προσέπταισαν μεγάλως τούς δε ζωγρηθέντας, έοντας εξήκοντά κου, δήσαντες οι 'Αστέκοι έθυον, ώρυόμενοι τε καὶ κροταλίζοντες οίά τε δε τοῦ χώρου εν τῶ θύουσι ὑψηλοτάτου εόντος, πάντα έγενετο φανερά, ώστε οί Ίβηρες εν άρρωδίη ήσαν καὶ ἀελπτίη τοῦ σωθηναι καὶ δη καὶ οἱ ἰρέες θεοπρόπιον κατέλεξαν, βώσαντες ώς εν ήμερησι οκτώ πάντες απολέονται οι ξείνοι πρός τοῦτο οί σύρμαχοι επί χρονον απίστανται, καραδοκέοντες τη πεσέεται τά πρήγματα, ίδόντες μέντοι ώς ές οὐδεν ξρχεται τὰ λόγια, μετέβαλόν τε τὴν γνώμην καλ συνεξεπρήξαντο την άδικίην την ύπηρχον οί 'Αστέκοι ώς δε οὐκέτι ἀντισχεῖν ήδυνέατο οί πολιήται, παρέδοσαν σφέας αυτούς τω Κορτησίω. δ δε ων είλε πόλιν νεκρών μεστήν, καὶ διεφθαρμένην ούτοι μεν ούτω έχειρώθησαν, μετά δε γενεάς οὐ μάλα πολλας περιηλθε τους "Ιβηρας τίσις των ήδίκησαν εγένετό τε γαρ και επ' έμεῦ διετέλεε ἐοῦσα στάσις τε καὶ ταραγή, ἀφόρητος ώς έν οὐδεμίη ἄλλη χώρη.

-

	•		

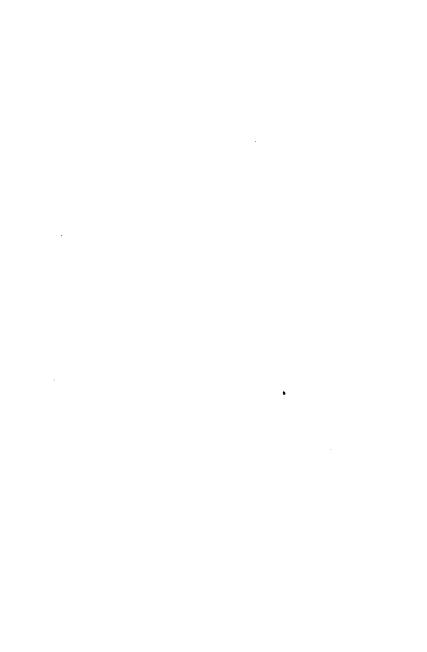

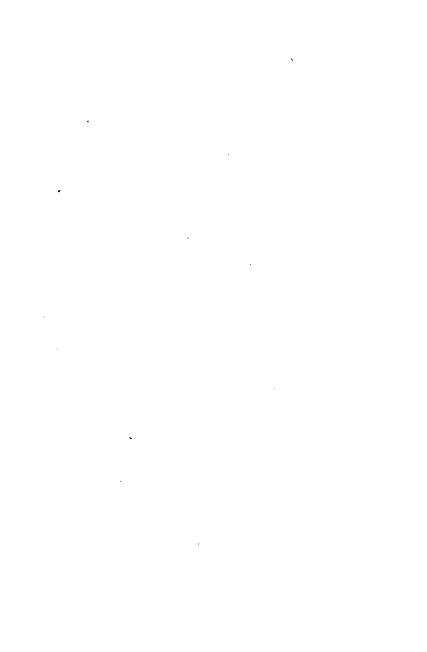

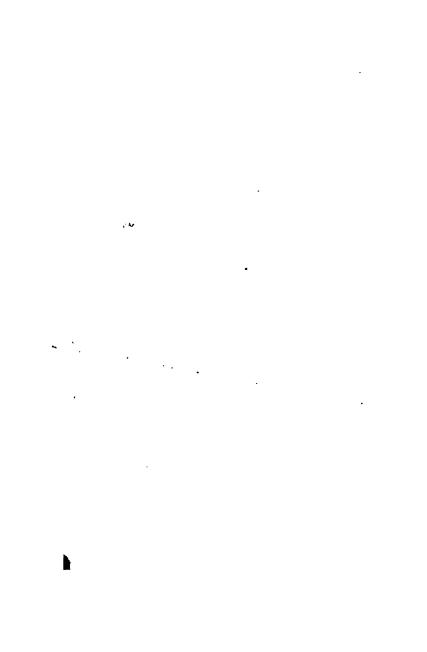

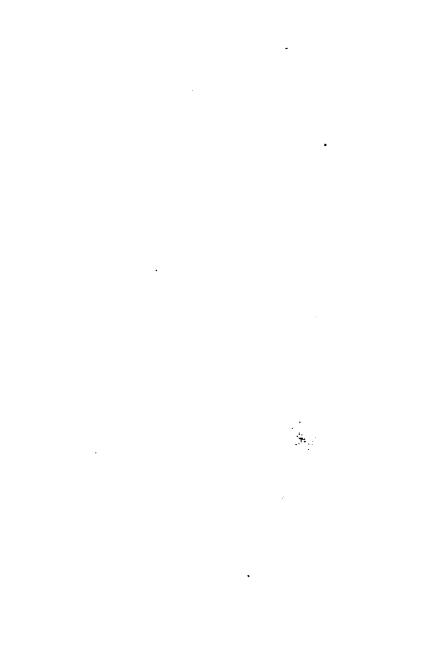

ė

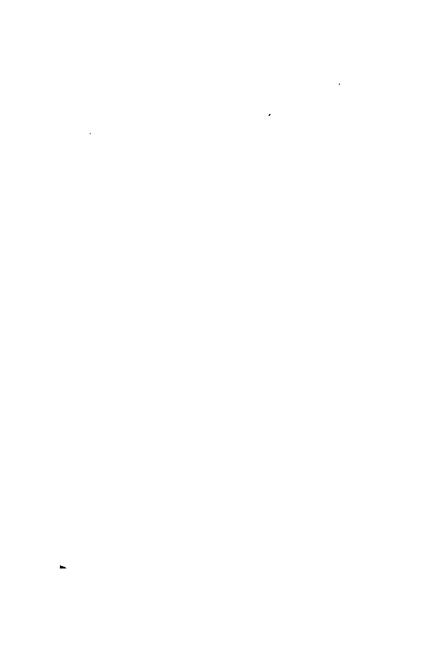

. . •

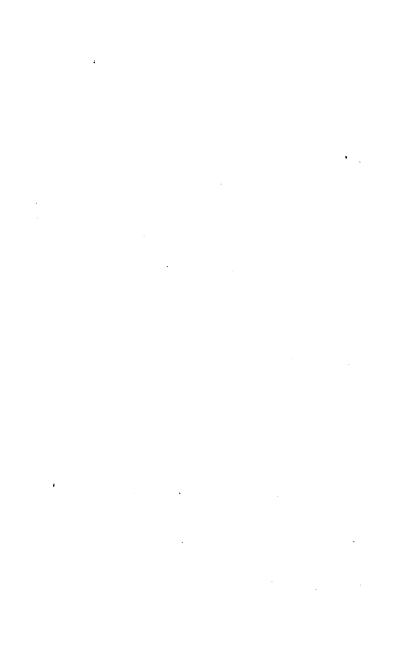

• · . . .

át. • . .

